

Δισέλιδο

Κλείεται:

Πάσχα λοιπόν. Ανάμνηση της εξόδου των Εβραίων από την Αίγυπτο.

Έγινε δυνατή η νέα πορεία προς τον ουρανό.

Στην αναστάσιμη βεβαιότητα στηρίχθηκε η πίστη. Η εμπειρία. Η μαρτυρία της Εκκλησίας. Μπορεί να φυσούν κάποιες ακόμη πνοές της αδικίας. Του μίσους. Της αμαρτίας. Του θανάτου. Ο συνδεδεμένος όμως με το Χριστό δεν φοβάται τίποτα.

Έτσι η Εκκλησία μας καλεί σε μια έξοδο στην περιοχή της ελπίδας. Της ειρήνης. Από την άγνοια στην αλήθεια. Από το σκοτάδι της αμαρτίας, στο φως της εν Χριστώ ζωής.

Από την απομόνωση του εγωισμού, στην ενεργό αγάπη.

και αυτοί εξηγούντο...

Η Πασχαλινή λαμπάδα συμβολίζει το φως της ελπίδας. Και της νίκης. Μπορεί και πρέπει να μεταδοθεί και σε άλλες λαμπάδες. Για ν' ανάψουν και εκείνες. Στέλλει το φως της σ' όσους παραμένουν κλειστοί. Κι εκείνοι που παραμένουν στο σκοτάδι της αθεΐας. Που κάποιιοι τους επέβαλαν.

Για να σκοτώσουν το Θεό στις καρδιές τους.

Τον έκλεισαν στον τάφο. Με πλάκα βαρειά. Σιωπής.

Για πόσο;

Κλείεται η Ζ Ω Η στον τάφο;

ζ.α.

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Βγαίνοντας έξω είσαι σαν νεογέννητο. Με κλειστά μάτια, κινείσαι ενστικτωδώς. Περισσότερο σε οδηγεί η μυρωδιά. Η αφή και σχεδόν καθόλου η όραση.

δ.

Επειδή είμαστε!

Κάποιος ανθρωπολόγος θέλησε να παίξει με τα παιδιά Αφρικανικής φυλής...

Τοποθέτησε ένα καλάθι με νόστιμους καρπούς κοντά σε έναν κορμό δέντρου. Τους είπε: «Το πρώτο παιδί που θα φτάσει στο δέντρο, θα πάρει το καλάθι».

Τότε συνέβη κάτι που δεν περίμενε. Περπατούσαν όλοι μαζί, πιασμένοι χέρι-χέρι, μέχρι το δέντρο. Μοιράστηκαν τότε τους καρπούς!

Με έκπληξη τους ρώτησε:

«Γιατί το κάνατε αυτό; Ο καθένας σας θα μπορούσε να πάρει το καλάθι για τον εαυτό του.»

Η απάντηση ακόμα πιο εκπληκτική: Ubuntu.

«Δηλαδή, πώς μπορεί κάποιος να είναι ευτυχισμένος, ενώ οι υπόλοιποι όχι;».

Ubuntu σημαίνει:

«Είμαι, επειδή είμαστε».

Το μυστικό της ευτυχίας.

Που φαίνεται ότι χάθηκε από τις... πολιτισμένες κοινωνίες!

ΔΔ

Τά εν τη οδῶ...

- Κάνε τη ζωή σου όνειρο. Και το όνειρό σου πραγματικότητα.
(Α. ντε Σαιντ Εξυπερύ)
 - Μια ευτυχισμένη ζωή έχει να κάνει με τη γαλήνη του νου.
(Κικέρων)
 - Η αδιαμφισβήτητη απόδειξη της σοφίας είναι η καλή διάθεση.
(Μ. Μονταίν)
 - Τα δέντρα που αργούν να αναπτυχθούν, δίνουν πιο γλυκούς καρπούς. (Μολιέρως)
 - Οι πιο ισχυροί πολεμιστές είναι υπομονετικοί. (Τολστόϊ)
 - Ο Θεός σε καλεί κάθε μέρα. Τι ευλογίες μπορούν να μας δώσουν, όχι οι μεγάλες αποθήκες, αλλά ένα άδειο βαρέλι, μια χούφτα αλεύρι κι ο Θεός.
 - Ίσως συναντήσεις κινδύνους κι ανηφορίες, όταν περπατάς με το Θεό. Ποτέ όμως δεν θα καταστραφείς.
-

Δισέλιδο

Σ' Εκείνον

Ένας καθρέφτης ιδιαίτερα απαραίτητος. Όπως ο θάνατος. Που μέσα σ' αυτόν κυτταζόμαστε όλοι.

Ίσως είναι και σπασμένος.

Αναζητούμε το “χαμένο κέντρο”. (Λορεντζάτος)

Ζούμε μέσα στο μυστήριο της ζωής.

Όλα είναι ανάλαφρα. Καινούργια. Αρχέγονα. Αφού τα φωτίζει ο άλλος ήλιος. Που δεν έχει δύση. Και διαρκώς δείχνει την ουσία των πραγμάτων. Τη συλλέγει. Την έκφραζει. Η ολοφάνερη παρουσία του Θεού μας διευρύνει τους ορίζοντες.

και αυτοί εξηγούνται...

Συχνά εκδηλώνεται με τη σιωπή Του. Που μοιάζει με λάβα κρυωμένη αφύσικα. Σαν ένα βουβό καναρίνι.

Ο Θεός παραμένει ο ξένος στο βάθος.

Η φωνή Του δεν χαμηλώνει. Κυματίζει μόνο για το μυστήριο της αγάπης. Μέσα στην σιωπής το θόρυβο πάντα. Της τόσο όμορφα λαξευμένης. Χωρίς όποιες σκιερές σπίθες.

Όλοι και όλα δίνονται σ' Εκείνον.

ζ.α.

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Να έρχεσαι να βρεις ξανά τη χυάλα σου. Να χωθείς μέσα με το φόβο να μη σε βρει κανείς. Να μη μιλάς σε κανέναν. Έτσι πάει... χωρίς οδηγό και οδηγίες χρήσης. Ενστικτωδώς αναπνέεις αυτό τον αέρα.

Ο αέρας της ελευθερίας δεν μοιράστηκε ποτέ σε κανένα

δ.

Μη μετράς

Η πανδημία άλλαξε τις προτεραιότητες κάποιων. Αυτών της πρώτης γραμμής.

Βρέθηκαν στο επίκεντρο της επικαιρότητας.

Έγιναν οι αφανείς ήρωες της κοινωνίας. Της προσφοράς. Της αγάπης.

Μιλούν με τη δουλειά τους. Δίνουν μαθήματα σ' όλους που παρακολουθούμε από μακριά.

«Αν δεν αγαπάς, δεν μπορείς να προσφέρεις.

Όσο δίνεις, τόσο δυναμώνεις.

Η δύναμη βρίσκεται στην ψυχή. Έστω κι αν το σώμα είναι σε άσχημη κατάσταση. Η ψυχή μπορεί να το αναστήσει.

Λάθος να σκέφτεσαι, αν θα τα καταφέρεις ή όχι.

Απλά πολέμα. Και τα καλύτερα θα έλθουν.

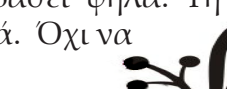
Μη μετράς ώρες. Οι άλλοι αξίζουν όλο σου τον χρόνο. Χωρίς όρια.

Τους τοποθετείς στην κορυφή της πυραμίδας. Τους δίνεις τον εαυτό σου.

Για να «δραπετεύσουν» από τον... θάνατο.

ΔΔ

Τά εν τη οδῶ...

- Είμαστε αυτό που κάνουμε. Και όχι αυτό που λέμε. Ή σκεφτόμαστε. Ή αισθανόμαστε. (Λίβινγκστον)
 - Μια καλή ζωή εμπνέεται από την αγάπη. Και καθοδηγείται από τη γνώση. (Μπ. Ράσσελ)
 - Η αγάπη φέρνει κατανόηση.
 - Στο βάθος, η ζωή μας αποκρυπτογραφείται πολύ αργά. Με υπομονή. Και ταπείνωση.
 - Υπάρχουν δύο τρόποι για να φτάσει κανείς στην κορυφή μιας βελανιδιάς. Ν' αναρριχηθεί ή να καθίσει σ' ένα... βελανίδι. Περιμένοντας να φυτρώσει. Για να τον ανεβάσει ψηλά. Τη χριστιανική μας ζωή πρέπει να τη ζούμε ενεργά. Όχι να καθόμαστε παθητικά στις κοινοτοπίες μας.
-

Δισέλιδο

Στο φως Του

Η διάλεκτος της πίστης εμφανίζεται στην επικοινωνία την καθημερινή. Ο κρατήρας των δυνατών ξεχειλίζει από ενθουσιασμό. Χωρίς προσχώσεις στους πρασινότοπους της. Σε βαθειά χαλάρωση. Μέσα στις ζωής την οχλοβοή. Ψημένη στου Ευαγγελίου τη φωτιά. Την τόσο γλυκειά. Και απολαυστική. Και προχωρεί.

Καθημερινά η ελευθερία μας περνά τη δοκιμασία της. Ο Θεός υφαίνει αυτό το λίγο, που του επιτρέπουμε να δράσει. Ο τροχός είναι καμωμένος, για να γυρίζει. Όχι να κρατά ανθοδοχείο. Το παράδοξο απόκτημα της εποχής μας είναι, πως η ίδια η ιστορία μας σπρώχνει στο έσχατο. Τα τείχη γύρω μας ενοχλούν. Μόνο απορούμε. Ποιός κατοικεί πίσω απ' αυτά;

και αυτοί εξηγούντο...

Όλο και πληρώνουμε το καθημερινό νόμισμα του θανάτου. Κάποτε προβληματιζόμαστε. Τί κατορθώσαμε, όταν ξεκολλήσαμε τη γη από τον ήλιο της; Πού πάει η γη τώρα; Πού θα πάμε και μεις; Μακριά απ' όλους τους ήλιους; Δεν γκρεμιζόμαστε αδιάκοπα; Μπροστά; Πίσω; Πλάγια; Απ' όλες τις μεριές; Υπάρχει ακόμη ένα "πάνω" ένα "κάτω";

Δεν προχωρούμε χαμένοι, μέσα σ' ένα απέραντο άπειρο;

Δεν νιώθουμε του κενού το φύσημα στο πρόσωπό μας;

Δεν κρυνούμε; Δεν έρχεται η νύχτα;

Τί απαιτούμε; Περισσότερη νύχτα; Η περισσότερο φως;

Μια ζωή στο φως Του λουσμένη.

ζ.α.

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Μήπως υπάρχει κάποια δυσκαμψία ως προς τη δυνατότητα βίωσης της παράδοσης; Μήπως η δυσκαμψία αυτή προέρχεται από το ότι οι φορείς της παράδοσης δεν είναι νέοι ασκοί; (Γιάν. Βαφειάδης)

δ.

Το μήνυμα!

Μια φωτογραφία. Ποίημα κανονικό.

Είναι δύσκολο να μπεις στη σκέψη του ποιητή. Και να συλλάβεις το μήνυμά του.

Το ίδιο συμβαίνει με το μάτι του φωτογράφου. Σε μια «δύσκολη» φωτογραφία τα φαινόμενα, πολλές φορές, απατούν.

Μπορεί του πρώτου δένδρου τα κλαδιά να' ναι ακανόνιστα μπλεγμένα. Να μην σ' αφήνουν καθαρά να δεις.

Μα κρύβουν ένα μήνυμα. Όχι το φόντο.

Δέστε τα κυπαρίσσια. Ξεχωρίζουν. Δείχνουν ουρανό.

Στο ξέφωτο, ξεπροβάλλει η μεγαλοπρέπεια του Θεού. Με το καμπαναριό!

Όλα μιλούν για το Θεό. Και οδηγούν στο βάθος. Του μυαλού. Της σκέψης. Της καρδιάς.

Εκεί λοιπόν τα μάτια.

Στο ξέφωτο ν' αποζητά την παρουσία Του ο καθένας.

Το σκοτάδι σχέση καμμιά δεν έχει με το Φως.

ΔΔ

Τά εν τη οδῶ...

- Για να πετύχουμε μεγάλα πράγματα, πρέπει να ονειρευτούμε, καθώς και να δράσουμε. (Αν. Φρανς)
 - Ευτυχία είναι αυτά που σκέφτεσαι. Αυτά που λες. Αυτά που κάνεις να είναι σε αρμονία. (Γκάντι)
 - Αν κοιτάξεις πολλή ώρα την άβυσσο, στο τέλος θα κοιτάζει και η άβυσσος εσένα. (Νίτσε)
 - Το μεγαλύτερο απ' όλα τα δικαιώματα των γυναικών είναι το να είναι μητέρες.
 - Η ικανότητα να λέει όχι στο παιδί του, είναι το μεγαλύτερο δώρο του γονιού.
 - Το να χτυπάς το σίδερο, όταν είναι ζεστό, είναι σωστό. Ποτέ μη χτυπάς, όταν το κεφάλι σου είναι ζεστό (είσαι οργισμένος).
-

Δισέλιδο

Το δρόμο του

Κάποιοι κάποτε έχουν αναπαραστήσει το Χριστό σαν πτώμα.
Σ' έναν πεθαμένο χωρίς ελπίδα. Αυτόν που είναι ο νικητής του θανάτου!

Το σώμα του Ιησού δεν υπήρξε ποτέ πτώμα.

Το πνεύμα δεν σταμάτησε να το διαπερνά..

Ο θάνατος δεν καταβροχθίζει τη ζωή.

Ο Θεός είναι παντού. Ακόμη και μέσα στην αγωνία. Δεν είναι άνθρωπος. Δέχεται σαν αυτονόητο τον κόσμο. Τον σφραγισμένο από το θάνατο.

Η έκπληξη της ζωής, σαν φτερό στον άνεμο, μας ανεβάζει στον ουρανό.

και αυτοί εξηγούντο...

Πάντα ζούμε κάτω από του ελεύθερου ουρανού τη σφαιρική ευλογία. Μια δικτύωση του θανάτου και της ανάστασης. Πιστεύοντας ότι το καθήκον για μας είναι αυτό που μας χρειάζεται. Για να υπάρχουμε. Και όχι να κάψουμε το πνευματικό μας κεφάλαιο.

Οι θεωρίες είναι σανίδες, που τις ρίχνουν στην άβυσσο. Ο Θεός είναι η χαμένη ουσία του ανθρώπου. Και όχι μια πραγματικότητα, που τη βιάζουν να μπει στο σιδερένιο φράχτη τους με βαριά χτυπήματα.

Κι όμως ο Νάρκισσος βρίσκεται μπροστά στον καθρέφτη.

Άσχετο αν ο χρόνος τον θαμπώνει.

Να τον αλλάξει; Ναι. Για να ξαναβρεί το δρόμο του. Το Θεό. Τον συνάνθρωπο. ζ.α.

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Η απαλλαγή από τη λύπη δεν είναι αυτοσκοπός για τον άνθρωπο, αλλά την επιδιώκει κανείς, για να ανοίξει χώρο μέσα του, ώστε να ερκατσασαθεί εκεί η ευδόκιμη λύπη. (Ι. Μ. Ιω. Προδρ. Καρέα) ς.

Χαμηλά

Την εξουσία τη βλέπεις παντού. Σε κάθε φάση της καθημερινότητας. Ένα αόρατο χάιδεμα του νου.

Η εξουσία του βανδαλισμού. Του φόβου. Του θράσους. Του χρήματος. Των γνωριμιών. Του πολιτικού. Του δημοσιογράφου.

Θέλουν να επιβεβαιώσουν το: «αρχή άνδρα δείκνυσι». Ο χαρακτήρας και η ποιότητα του ανθρώπου αποκαλύπτεται, όταν πάρει στα χέρια του εξουσία.

Αντί να υπηρετούμε τον άνθρωπο, κολλούμε στον εγωισμό. Την προσωπική ευχαρίστηση.

Ζητούμε αναγνώριση. Τιμές από την «καρέκλα». Αντί να την τιμούμε.

Ξεχνούμε, πως όλα έχουν ένα τέλος. Κι αυτό που μετρά, είναι τι αφήνεις πίσω σου.

Γι' αυτό αξίζει να έχουμε στο μυαλό μια μαντινάδα ενός αιωνόβιου Κρητικού:

«Ο άνθρωπος εις τη ζωή, όσο ψηλά κι αν βγαίνει, ο τάφος είναι χαμηλά και τότε περιμένει».

ΔΔ

Τά εν τη ὁδῷ...

● Η ευτυχία είναι πράγμα απλό και λιτοδίαιτο. Ένα ποτήρι κρασί. Ένα κάστανο. Ένα φτωχικό μαγκάλι. Και η βουή της θάλασσας.

(Αἶνισταῖν)

● Αυτό που είσαι, θα φανεί, από αυτό που κάνεις. (Εντισον)

● Ο αισιόδοξος βλέπει μια ευκαιρία σε κάθε καταστροφή. Ο απαισιόδοξος βλέπει μια καταστροφή σε κάθε ευκαιρία. (Τσώρτσιλ)

● Τίποτα δεν στενοχωρεί περισσότερο τους γονείς από το να αισθάνονται ότι τα παιδιά τους ακολουθούν το παράδειγμά τους παρά τις συμβουλές τους.

● Ακόμα και όταν η πνευματική μας πρόοδος φαίνεται να σταματά, ο Θεός εξακολουθεί να εργάζεται στη ζωή μας.

● Όταν ο άνθρωπος δεχθεί κάτι το θεϊκό μέσα του, η καρδιά του χαίρεται. Όταν αντιθέτως δεχθεί κάτι το διαβολικό, τότε συγχύζεται και ταράζεται